

[Lenger]

ringer blev først et problem i løbet af 1970'erne, da nedskæringerne satte ind; først da oplevede vi begrebet fordyrende besparelser. Styrings- og kontrolsystemerne var på det tidspunkt slet ikke gearret til disse situationer. Det kan vi konstatere, men det kan vi for så vidt ikke laste nogen for.

Vi kan også konstatere, at rigsrevisionens praksis med at afgive beretning ved afslutningen af de enkelte projekter blev et problem i denne sag, og at der nok må gennemføres en anden praksis fremover. Men det nytter ikke at være bagklog. Hånden på hjertet: hvem her i salen eller uden for denne sal kunne have forudset, at rigsrevisionens praksis kunne blive et problem, før denne konkrete sag kom frem? Næppe mange, og derfor kan man heller ikke tillade sig at være bagklog og kræve hoveder på sølvfade bagefter.

Da folkettinget behandlede loven om at nedsætte kommissionsdomstolen, sagde fru Jytte Andersen som ordfører for socialdemokratiet, at den skulle genskabe tilliden til offentlige institutioner. Det håb kan vi godt dele, i hvert fald for så vidt som der er grund til at have tillid til offentlige institutioner. Jeg mener ikke, at tilliden nødvendigvis er genoprettet med den beretning, der ligger nu, næppe heller med afslutningen af sagen, der formentlig sker, uden at nogen tiltales eller lignende. Derfor er det af helt afgørende betydning, at folkettinget i forbindelse med afslutningen af sagen når frem til nogle ændringer, så vi med god samvittighed kan sige, at dette ikke kan ske igen.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg var lidt skuffet over den tale, ministeren for offentlige arbejder holdt i dag. Den var oratorisk selvfølgelig meget underholdende, men det var egentlig begrænset, hvad der var af faktiske oplysninger i den. Jeg opfatter det mere som en af den slags taler, man måske kunne holde, hvis der skulle indvies en ny vej over et vadede med efterfølgende overklipping af en rød snor og hornmusik.

På den baggrund synes jeg, at hr. Ole Espersens forslag om motiveret dagsorden løser lidt op for den tomhed, man sidder tilbage med efter at have hørt ministeren for offentlige arbejder. Hr. Ole Espersens forslag giver os mulighed for at beskæftige os med sagen i et lidt andet lys ved, at udvalget for forretningsordenen kan se på, hvordan noget

lignende helt konkret kan undgås, og det gennem mere kontante foranstaltninger end blot og bart de forsikringer, som ministeren for offentlige arbejder kan give.

Med disse bemærkninger kan VS anbefale, at der ikke rejses tiltale mod nogen, og i øvrigt kan vi anbefale hr. Ole Espersens forslag om motiveret dagsorden.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at udtrykke min glæde over, at vi har fået denne debat. Jeg mener, det er overordentlig væsentligt i et frit og åbent samfund, at vi også tager debatter om forhold i den offentlige administration, som er gået skævt.

Jeg vil også takke ministre for de rede- og forklaringer, vi har fået. Især vil jeg takke justitsministeren for det, han sagde om ministeransvarlighedsloven. Jeg mener, det er væsentligt at få fastslået, at ansvaret indtræder, samtidig med at ministeren tiltræder sit embede. Jeg mener også, det er væsentligt, hvad ministeren senere kommer ind på, nemlig de subjektive betingelser, at ministeren har haft den fornødne tid til og rimelig mulighed for at blive gjort bekendt med eller for selv at gøre sig tilstrækkelig bekendt med et sagsområde og den eller de sager, som giver anledning til, at der rejses spørgsmål om retligt ansvar for ministre. Jeg mener, der her er sagt noget overordentlig væsentligt i denne sag, som jeg 100 pct. kan tilslutte mig.

Jeg vil også takke for den meget fyldige beretning, vi har fået. Den er ikke alene omfattende, men også både grundig og dygtig. Det har til gengæld ikke været fornøjelig læsning. Det har været trist at måtte konstatere de fejl og forsømmelser, der er begået, og her er jo ikke blot tale om rutiner, der ikke er fulgt, men også om regler og bestemmelser, der er blevet overtrådt.

Man magtede ikke at indføre loven af 1976. I stedet medførte forsøget på at gennemføre loven ineffektivitet. Man magtede ikke at tilvejebringe nødvendige økonomiske styringssystemer, og et nyt arbejdstidsberegningssystem i brevomdelingstjenesten førte ganske enkelt til, at der blev bestilt mindre. Og ibrugtagningen af den nye postterminal skabte forringet arbejdsindsats. Planlægningen og styringen af byggeriet af postterminalen var kritisabel: der blev udbetalt overar-